

Кини, Египту и другим државама на подручју пре свега северне Африке, Блиског истока и др. доношени поједини писани акти о решавању најважнијих државних, политичких, економских и других питања. Треба рећи да од свог настанка који прати и настанак политичке власти, односно државе која ту власт ставља у одређени поредак, уставно право није било чисто правне садржине. Оно је дуго имало и ширу садржину и обухватало разне норме економског, политичког и социјалног живота, па чак било и помешано са разним нормама религиозног и нерационалног карактера да би рационални и писани карактер добило са првим истакнутим политичко-правним актима цивилизације. Када се потпуно издиференцирало и развило као посебна грана права (углавном у XVII веку), уставно право је од почетка имало идеолошко значење и означавало је либерални политички режим у коме постоји и поштује се устав као симбол и услов политичке слободе.

Од тада, а нарочито с јачањем модерне државе уставно право се бавило, а и данас се бави, уставом, његовим нормама које одређују основе државне и друштвене организације. То важи како за уставно право уопште, тако и за уставно право сваке поједине државе. И у једном и другом случају то би било позитивноправно одређење, значење уставног права као посебне гране права или дела правног система. Поред овог, постоји и социолошко-политичко или материјално значење уставног права и то би било право које живи, постоји у стварности, са већим или мањим подударањем (неподударањем) са оним што је формално и прокламовано. Оба ова значења уставног права припадају истој категорији појмова јер се тичу стварности, више или мање оствареног света појава и као такви се разликују од уставног права као научне дисциплине, теоријског или научног појма уставног права.

Пре свега, наука уставног права има шире подручје „занимања“, проучавања него што је то једно конкретно уставно право као грана права. Наука је на неки начин старија и шира од конкретног права јер превазилази оквире и важење једног правног поретка или једне гране права. Наука уставног права проучава уставно-правне норме и установе служећи се разним методима, пре свега правним, али и методима других друштвених наука. Као наука уставно право треба да има веће амбиције од уставног права као гране права. Наука треба и мора да иде испред права тако да као научна дисциплина уставно право треба да покаже шта је